

AKTUELLT från Kyrklig samling kring bibeln och bekännelsen

"Kyrklig samling kring bibeln och bekännelsen är ett samarbetsorgan för dem inom Svenska kyrkan som vill arbeta för att enda rättesnöret inom kyrkan skall vara Bibeln och bekännelseskrifterna."

Adventstiden 2020

Kära vänner!

Nåd vare med er och frid ifrån Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus.

Genom Adventstiden riktar Kyrkan uppmärksamheten mot Guds trohet till sina löften, att genom sitt förbund med Israels folk erbjuda hela världen frälsning och rädda oss från det onda. Jesus var den av profeterna utlovade Messias, och vars ankomst ("*adventus*" på latin) vi förbereder oss att på nytt att fira vid Hans födelses fest, Vi kallas att göra rum för hans ankomst i våra hjärtan och vid tidens slut. "Välsignad är Han som kom, kommer och ska komma i Herrens namn."

Herren räddar inte på distans. Han kom och tog sin boning ibland oss och delade alla våra villkor. Här vann han sin seger, mitt i den värld som vänt sin Skapare ryggen och störtat sig själv i fördärvet

I denna tid av pandemi och nedstängningsåtgärder får vi uppleva en annorlunda Adventstid. Vi har tydligare än på mycket länge påmint om det bräckliga och tillfälliga i allt som vi bygger vår tillvaro kring.

Det är smärtsamt att se att vår kyrka inte var rustad för en kris som denna vare sig praktiskt eller teologiskt. Under trycket har det blivit uppenbart hur fragmenterad den Svenska kyrkan är. Vi saknar de tydliga rösterna från dem som iklätts ledande funktioner att peka på det unika i evangeliet om "hopp i en hopplös tid" och hur Gud sände sin Son att rädda oss och som är oss nära och ska föra allt till sin fullbordan när han skall skapa allting nytt.

Hur kan vi då hantera detta?

Många församlingar har i praktiken stängt ned. Andra kämpar på ett föredömligt sätt för att finna vägar att nå ut med evangelium. Men vi saknar samordning och uppmaning till gemensam, samordnad bön. Traditionellt har advent kallats den "korta fastetiden." Det finns vägar att vara kyrka i en kristid. Detta måste vi erövra och uppmuntra varandra till. Regelbunden tidebön, enskilda nattvardsgångar, många små gudstjänster och liknande! En kyrka på reträtt sviker sin kallelse.

Vi vårdar livet och längtar och ropar efter skapelsens förlossning, räddning undan farsoter, krig, olycka och allt ont. I allt lidande träder Jesus fram och sträcker ut sina sårmärkta händer mot oss. "*Våra sjukdomar lade han på sig,*" skriver profeten. Jesus kom till denna

jord precis som den är för att jorden är brusten och livet är skadat. Han vill lära oss att allt inte är förlorat. En gång ska den brustna världen bli hel igen.

Det är detta vi predikar – för Jesu skull. Det löftet har vi från Gud, mitt i kriser och katastrofer, mitt i den verklighet som är vår. Vi bär våra tankar och förtvivlan till vår Herre och Frälsare. Som enskilda och tillsammans. Vi ber för vår lidande värld.

I advent påminns vi om att löftet om frälsning står fast. Det var inte så här det skulle vara. Löftet om paradiset, om en befriad skapelse, utan synd och död och olycka står kvar. Genom det får vi något att hålla oss till.

Aposteln skriver: "Jag är viss om att varken död eller liv ... varken något som finns eller något som kommer, varken krafter i höjden eller krafter i djupet eller något annat i skapelsen skall kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus vår Herre."

Mitt i den stora hälsokrisen kan Adventstiden, rätt använd, ge oss en starkare frid, och i tilliten till Guds trofasthet befria oss ur fångenskapen under våra egna begränsningar och svagheter. En befrielse som börjar redan här och nu med en räckvidd långt utöver oss själva, och som en dag ska fullkomnas i en befrielse från allt kroppsligt ont, virus och annat, genom uppståndelsen och en ny himmel och jord när allt går mot sin fullbordan.

Kom, Herre Jesus!

Hyssna den 29 nov 2020

Yngve Kalin

Ordförande